

WIE BEPAALT WAT ONS BEREIKT?

'Op dit moment zijn er bijna 1,8 miljoen Nederlanders met een hart- of vaatziekte. Als we niets doen, dan loopt dit aantal alleen maar op. De Hartstichting vindt dit niet acceptabel en wil dat de hartgezondheid van Nederland in 2030 meetbaar beter is dan nu. Dit betekent: meer mensen zijn gezond en mensen met hart- en vaatziekten blijven zo gezond mogelijk'.

Zomaar een tekst uit het inwerkdokument van mijn nieuwe opdrachtgever: de Hartstichting. Een tekst ook, die qua aantallen voor mij zoveel urgentie uitstraalt dat ik komend jaar temidden van 170 gedreven collega's graag een deel van mijn tijd besteed aan meer bekendheid rond dit onderwerp. Hart- en vaatziekten lijken zich vaak geruisloos door ons leven te bewegen. Alsof ze erbij horen. Iets wat iedereen wel een keer treft: jezelf, een ouder, een partner, een buur. We herkennen het, maar staan er zelden echt bij stil. In gesprekken die ik afgelopen tijd voerde, viel me iets op. Dat we allemaal wel iemand kennen met hart- en vaatziekten en hoe vanzelfsprekend het onderwerp vaak wordt benaderd. Alsof hartproblemen onvermijdelijk zijn. Iets waar je mee leert leven, in plaats van iets waar je actief op kunt ingrijpen. Die vanzelfsprekendheid is misschien wel het grootste risico. Want juist daardoor worden signalen van het hart regelmatig gebagatelliseerd of genegeerd.

Als nieuwe Manager Ambassadeurschappen zit ik deze column te tikken in het kantoor van augurkenkoning Oos Kesbeke. Oos is ambassadeur bij de Hartstichting. Zijn neef Sander Lusink, eigenaar van kledingmerk Oger en ook HS-ambassadeur, kreeg eerder hardlopend in het Vondelpark

Alsof
hartproblemen
onvermijdelijk zijn

een hartstilstand. Hij overleefde dankzij een voorbijganger die hem direct wist te reanimeren.

De ontvangst bij Kesbeke is hartelijk, collega's hebben er het Amsterdamse hart op de tong. Oos is nog even druk met een grote klant en schuift later aan om te delen waarom juist hij graag actief wil bijdragen aan de doelen van de Hartstichting: Nederland in beweging brengen om iedereen gelijke kansen op een gezond hart te geven. In zijn buurt regelde Oos samen met buurtgenoten een eigen AED. Ook in zijn fabriek hangt inmiddels een exemplaar. Eenmaal buiten realiseer ik me dat ik dankzij deze nieuwe taak bij de Hartstichting een boeiende én gezellige ochtend heb gehad.

In de avond leg ik de laatste hand aan het duo-interview met Zakia Guernina en Roel Burgman, de directie van VPRO, over hun visie op de toekomst van ons publieke bestel. Ook daar klinkt

Onder de naam Frankly Ellen beschrijft **Ellen Danhof** in deze column haar dagelijks leven als interimmer en contentstrategist.

boeiende urgentie. De omroep raakte een deel van haar lineaire publiek kwijt en staat op een kantelpunt omdat ze dat publiek niet meer vanzelfsprekend lineair bereikt. Zolang publieke omroepen binnen hun eigen kanalen moeten blijven, bepalen commerciële algoritmes wat zichtbaar is. Zakia en Roel pleiten daarom voor ruimere distributiemogelijkheden en samenwerking met externe platforms. Mét behoud van publieke waarden, zodat verhalen op meerdere plekken tegelijk kunnen leven. Terwijl ik de laatste zinnen tik, denk ik aan Oos' AED in Amsterdam-West en aan de stille urgentie van een onderwerp dat lang onzichtbaar bleef. Of het nu gaat om een gezond hart of een gezonde publieke omroep: impact ontstaat pas als verhalen mensen daadwerkelijk bereiken. En dat vraagt inderdaad om lef, beweging en om keuzes.